

Hugo Brutin voor de opening van de tentoonstelling "Stil_de_grain"

CC Ieper Lakenhallen Westervleugel april / mei 2006

Voor ik verder ga wil even mijn bewondering en waardering uiten aan het adres van Els Verlinde die er telkens in slaagt om een tentoonstelling te organiseren waarin aandacht wordt gevraagd voor kunstenaars die belangrijk zijn maar niet steeds op de voorgrond staan en waarbij telkens enkele kunstenaars uit de eigen regio aan bod komen die best passen in het geheel van de tentoonstelling. Een vorige keer was dat Bernard Sercu en Jean-Paul Vanhove. Nu is dat Gilbert Degryse en Trees Le Roy, twee met een originele en authentieke visie en een reële gedrevenheid die consequent wordt doorgevoerd.

Gilbert Degryse geeft op steeds verrassend ruimtelijke wijze zijn bedenkingen weer, zijn eigenzinnige kijk op wat rondom hem gebeurt en vooral op wat de meeste onder ons niet eens merken. Hij heeft oog voor de verborgen dingen, voor wat men niet meteen ziet, maar wat toch fundamenteel deel uitmaakt van de orde –alweer- waarin wij ons bewegen. In een galerie of expositieruimte zijn dat naast de wanden ook de belichting en haar structuur, iets waar de kunstenaar meer aandacht voor heeft dan de gewone kijker.

Zo heeft hij de idee opgevat om de vormtaal van drie lichte elementen of noem het het geraamte waarin de lampen zijn geplaatst in gipspigment om te zetten en de 42 stuks te stapelen op een metalen rek wat refereert aan hun industrieel karakter en verrast door hun bijkomende sculpturale dimensie. Een werk in situ in de pure betekenis van het woord.